

No siguis bleada!

«Els programes infantils, els dibuixos, els contes, haurien d'apostar per la igualtat d'oportunitats i pel respecte envers els dos gèneres»

Em vaig horroritzar al mirar la televisió fa uns dies... era una escena del Club Super 3. Com que estàvem en dates nadalenques, hi havia un tió i hi apareixien diferents personatges. Havia arribat el moment de fer el ritual del tió. I una de les nenes no volia picar-lo. Les meves orelles van explotar quan vaig sentir "no siguis bleada!".

No m'ho podia creure... De veritat que estava escoltant això? Em van venir al cap totes les lluites per evitar el vocabulari sexista i per eliminar els estereotips de gènere. I és molt difícil aquesta lluita si a la nostra canalla els continuem educant en aquesta desigualtat.

Hi ha qui em dirà que llavors hi havia una altra nena, en aquella escena, que va destrossar el tió a garrotades. Sí, i tant. Però aquest tampoc és el model que vull que les noves generacions aprenguin. O ets una bleada o ho destrosses tot. No hauria d'anar per aquí.

I per què m'horroritza tot plegat? Perquè els continguts infantils, ja sigui a la televisió, als contes, als jocs... són una oportunitat educativa d'or. Quan un nadó neix és una esponja anhelant aprendre com funciona el món. I construeix la seva visió del món partint del que veu al seu voltant. El pilar fonamental és la família, és cert, i per això mateix l'espai familiar ha de donar bon exemple. Però tot allò que l'envolta té una força molt gran que l'ajudarà a arrodonir tot el que vagi aprenent.

Els petits que tenim al nostre voltant són els adults del futur. I el que aprenem de petits deixa una petjada molt profunda en tots els aprenentatges que fem de més grans. Per això penso que els programes infantils, els dibuixos, els contes, els jocs... haurien d'apostar per la igualtat d'oportunitats i pel respecte envers els dos gèneres. I, en el fons, haurien d'aportar una bona base perquè les persones es poguessin construir de manera saludable.

Fixeu-vos en els dibuixos que tenim al nostre voltant: nens que es peguen i que integren aquesta violència sense problemes dins de la seva amistat, pocs rols femenins que mostrin valentia, ja que la majoria són masculins, famílies on només la mare s'encarrega de cuidar als fills i de les tasques de la llar, senyors que quan veuen a una dona bonica els hi surt sang del nas, molts superherois i justiciers i poques dones en aquests papers... i no pararia de posar exemples.

Tot això ajuda ben poc a derrotar les bases del masclisme. Algú s'ha plantejat en comprar un conte no sexista als seus fills i filles? Com enderroquem els comportaments masclistes des de la nostra llar? Donem bon exemple? Valorem bé què deixem mirar a la televisió a la nostra canalla?

Ja ho deia el Capità Enciam (els que som d'una generació el recordem perfectament): "els petits canvis són poderosos". I els petits canvis comencen a casa.

I abans d'acabar: si algú no sap de quins dibuixos estava parlant abans, que m'ho pregunti, que li diré amb molt de gust.